

UDL

NÚMERO 13 - MARÇ - ABRIL 1995 - PREU: 250 PTA.

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

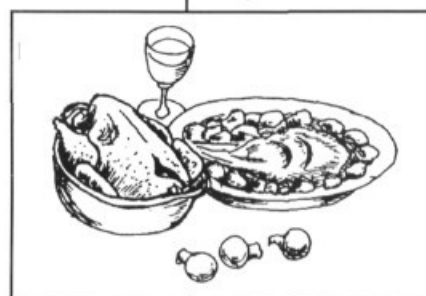
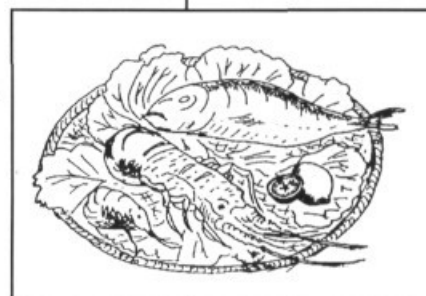
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El **bar - restaurant del Poliesportiu** el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA
TELF. 85 70 36

UDL

NÚM. 13 - MARÇ - ABRIL 1995
PREU 250 PTA

REVISTA BIMESTRAL DE LLUBÍ

EDITA

Associació Cultural Udol
Dipòsit Legal: pm-235-1993

EQUIP DE REDACCIÓ

Jaume Alomar Serra
Pere Calafat i Vich
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antònia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planes i Martorell

PORTADA

Pere Planes

UDL

FOTOGRAFIA

Jaume Alomar Serra
Pere Planes i Martorell

PUBLICITAT

Esperança Llompart i Vanrell
C/. Bernat Coll, núm. 2
Telèfon: 52 25 27

HAN COL-LABORAT

Club d'Esplai "Es Turó"
Antoni Gelabert Perelló
Toni Gelabert Perelló
Angelines Martín Vicente
Margarida Bauçà Gelabert

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC

Sílvia Ribes i Nicolau
Antoni Contestí Vives

CORRESPONDÈNCIA

Revista Udol
C/. Traginers, núm. 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax. 52 21 14

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

EDITORIAL

La Rua

Abans fer fresses solia consistir a camuflar la identitat i aprofitar aquest fet per fer befa, per ridiculitzar malifetes que d'altra manera no es feien. Aquest, de fet, era el carnaval rural, el carnaval de poble. El carnaval de ciutat en canvi era a cara descoberta i en grans carrosses.

Aquests dos carnivals, són les dues cares d'una mateixa moneda, com tantes altres vegades s'ha imposat la modalitat ciutadana i la rural pràcticament ha desaparegut; el carnaval de poble solia triar la nit per fer la seva gresca i així facilitar el fet important d'amagar la identitat i gaudir així de burla invulnerable i campar a tort i a dret, destralejant sense aturall, aquesta gresca no solia esser massa organitzada, ans al contrari, espontània i natural, ben al contrari del que passava a les ciutats que la rua es veia a ple dia i a cara descoberta i amb unes disfresses i carrosses ben presumptuoses, vistoses, elegants i brevedadores, amb una estricta organització i control, és a dir que aquestes dues maneres de disfressar-se són ben antagòniques i cerquen objectius ben diferents.

Des que el Grup d'Amics de Ca Na Munara fa més d'una dècada va sortir al carrer desfressat i amb ganes de fer festa, hem viscut moltes rues i hem pogut observar com aquesta festa s'ha anat consolidant i ha anat evolucionant.

Els premis oferts han anat animant els participants a agrupar-se en carrosses i comparses i aquestes tenen un funcionament similar a les confraries i sovint cada any representen un tema similar a altres anys, és a dir que molts d'aquests grups mantenen una espècie de fidelitat a la idea inicial (n'hi ha que durant anys es valgueren dels mitjans de comunicació com a idea, esquís, tren, helicòpter, etc., o d'altres festes, sant fermins, sant joan, moros i crisitans i molts d'altres temes) tot això i el fet que han anat proliferant les carrosses-bar, fa que la rua agafi una dimensió més gran del que pot apreciar un senzill espectador.

Tots aquests anys, el grup organitzador ha desenvolupat una lloable tasca de consolidació i lluíment de la rua i potser però s'han preocupat massa de la finançació, deixant de banda una possibilitat innovadora i de canvi que podria adequar encara més la festa a l'exigència participativa, pensem que tots els participants a la rua, fins i tot els guanyadors dels premis, en surten en números vermells i si després van a sopar es graten la butxaca.

Reis 1995

El dia dos, després de les actuacions dels nins i de llegir el comunicat de Ses Majestats els reis Sion, Gaspar i Baltassar, els patges varen arribar al Cinema a recollir les cartes i a escoltar les comandes dels al.lots llubiners.

Els Reis d'Orient amb la d'enguany han repartit mil nou-cents noranta-cinc vegades les joguines als nostres infants. A la Plaça de la carretera es respirava intranquil·litat i nerviosisme però els reis varen arribar com cada any sans i estalvis del seu llarg viatge. Dos camions plens d'il·lusió arribaren a Llu-bí acompanyats d'un seguit de carrosses, patges i ajudants sense els quals els reis no podrien fer la seva feina tan ben fe-ta.

Les carrosses que, ja des de fa molts anys, realitza "Es Tu-ró" sempre intenten transmetre un missatge de llibertat, soli-daritat i no violència tant als pares com als nins i pareix que ca-da vegada els pares aconsellen millor als seus fills. Així i tot les joguines antieducatives, violentes i que accentuen de ma-nera exagerada el rol masculí o femení es poden trobar a mol-tes de les cases, sortosament any rera any se'n veuen manco. Possiblement la millor joguina és l'amor dels pares.

Quins dos culs més guapos!!!

Malauradament no hi hagué l'assistència de públic que s'esperava

Foguerons a rompre

Enguany fa la impressió que s'han cremat més foguerons que en anys passats. No es pot dir que hagi estat un Sant Antoni com els de Sa Pobla o els d'Artà però... Els primers foguerons foren els de Ca na Pates i els de ses Antònies. El primer s'en-cengué a la Plaça de l'Església i es convidava a menjar botifa-rrons torrats i llangonissa. El segon es va fer devora el molí de ca'n Moreu. Les ationadores del fogueró foren n'Antònia Rec-toreta, n'Antònia Menorca i n'Antònia Piulara. Al fogueró hi estava convidat tothom que tengués ganes de gresca i sed de bon vi. Si encara no havies sopat et podies omplir el ventre amb sobrassada, botifarrons i coca dolça. La música ambientà la festa companyada de les rialles i el saber fer les festoses. La llàstima va ser que la gent hi romangués tan poc temps, tant a un fogueró com a l'altre, perquè en quedà un caliu magnífic.

El més explosiu de tots els foguerons que es feren va ser els dels quintos. Començaren el remenat ben de matí. Entre pre-parar la terra, les soques i l'home de pedaç i llavors enllestir el que els serviria de taulell de bar ja passaren tot el dia. A l'ho-rabaixa a la festa i escandalitzaren tot el carrer provant i des-fent. La nit anà com una seda. Tengueren una gentada tot el vespre i es despatxà tot el que tenien per vendre. Els grups de música no acabaren fins ben entrada la nit, la qual cosa no vol dir que s'acabàs la festa que durà unes hores més.

Un altre fogueró va ser el tradicional fogueró del ball de bot. Enguany l'encengueren al carrer del Desaigua així com ho havien fet en altres anys. El que tragueren del bar els servirà per les despeses de l'escola o per poder anar de viatge tal com ho han fet els darrers dos o tres anys. Llavors d'omplir-se l'es-tómac ballaren tant com pogueren tan si en sabien com si no. I qui no ho va fer així va ser perquè no volgué.

Un altre fogueró, ja de caire més privat, va ser el que es va fer al final del carrer dels Traginers organitzat per la família des Serral. Com cada any hi assistiren parents i amics per po-der-ho celebrar amb una torradeta i una mica d'alegria que no ve mai malament.

Contenidor convertit en cendres

El dia de Nadal de l'any passat del contenidor de fems del carrer Maria Perelló només en va quedar una roda. Devers les vuit del capvespre, ja feia fosca, es veia una gran flamarada de la qual, malgrat les infructuoses intencions d'aturar el foc per part d'algun veí, només va quedar un munt de cendres.

Sembla que l'incident va ser provocat per les cendres dels brasers que normalment hi solien tirar els veïns. Aquest dia algun braser segur encara tenia caliu per estona.

Les obres del clavegueram

Aixecar tots els carrers i girar el poble damunt-davall no és un caprici del Nostre Ajuntament; una decisió de la CEE obliga a la depuració de les aigües residuals per tal d'evitar la contaminació del subsòl.

Llubí és un dels darrers pobles de Mallorca que encara no té una xarxa d'aigües brutes, malgrat que fou un dels primers a tenir aigua corrent.

El mes de desembre a l'Avinguda varen començar les obres del clavegueram. De llavors ençà l'Avinguda, sa Creu, el Carrer del Sol... ja tenen les canonades i la pols i els sotracos s'han fet els amos i senyors d'aquells carrers.

En un principi les despeses per cada connexió ascendeixen a trenta-dues mil pessetes però a causa que Llubí ja tenia la infraestructura de l'aigua potable feta, a través d'un acord entre l'Ajuntament i CADAGUA es va rebaixar la quota a nou mil dues-cents vuitanta pessetes.

Abans de començar a fer les síquies es connecta una canonada provisional per tal que les cases no quedin fora d'aigua. Malgrat això hi ha hagut algunes cases que han estat de vint-i-quatre a quaranta-vuit hores sense subministrament perquè la canonada provisional no donava abast a totes les cases. Una vegada connectada la canonada provisional es procedeix a fer la síquia, amb la qual cosa també es destrueixen les canonades velles de l'aigua potable. La canalització es fa a través de tubs alimentaris, no contaminants. La profunditat "standard" de canonades de les aigües brutes és de cent trenta centímetres de fondària i les aigües netes es col·loquen de vint a trenta centímetres més amunt i a la dreta de la primera canonada per raons d'higiene.

S'ha establert una delimitació fora del casc urbà fins la qual es poden connectar les tuberies, però necessàriament les que hi hagi han de ser substituïdes per unes de noves. Els mateixos interessats s'hauran de fer càrrec de les despeses de l'obra.

CADAGUA és l'empresa adjudicatària de la gestió de proveïment del Consorci Pla de Mallorca, i està obligada a respectar els rastells, els canaletes, l'arquitectura, així com les possibles troballes d'objectes i edificacions antigues.

Una vegada fetes les connexions a cada casa es realitza una prova de pressió durant uns trenta minuts per controlar possibles fugues.

Tots els solars que paguin contribució pagaran tres-cents cinquanta mil pessetes de manteniment de les aigües brutes, estiguin o no estiguin connectats a la xarxa. La instal·lació d'un nou comptador costarà quatre mil cinc-cents pessetes sempre i

quan s'hagi deixat tot preparat per la connexió a la xarxa.

És important haver firmat el contracte abans que les obres passin per davant la casa o solar perquè és essencial per fer la connexió haver complimentat aquest tràmit.

Una vegada s'hagin acabat les obres d'instal·lació, totes les canonades, s'asfaltaran tots els carrers de la vila.

Papers que mai havien d'haver sortit

La nit de vint-i-tres al vint-i-quatre de gener pot ser es va produir la covardia més flagrant que ha succeït a Llubí en molts d'anys, l'aparició d'uns papers que només poden ser escrits per algú amb el seny d'un paràsit extingit per la seva pròpia ignorància. Enriure-se'n de tota aquesta gent del nostre poble significa per extensió, que també s'han enrigut de tot Llubí: ens han ridiculitzat. Escriure sobre les desgràcies de la gent és molt fàcil, el que no és gens fàcil és mirar-se al mirall per a descobrir que el seu vòmit és el millor que els queda.

Pensant sobre aquest fet possiblement algú ha sentit vergonya de ser llubiner, però el/s autor/s de tan grotesca feta són qui s'han de plantejar moltes coses. Ja no es pot caure tan baix, han tocat fons.

El CDA es concentra a l'Ajuntament

Els jugadors del CDA Llubí es varen manifestar dins la sala de plenaris de l'Ajuntament després de demanar i queixar-se reiterades vegades sobre la política esportiva del Senyor Batle i la situació en què es troben les instal·lacions esportives i els vestuaris (vegeu l'UDOL número dotze). Davant la indiferència de l'Ajuntament optaren per fer una aturada en el seu entrenament i mostrar la seva disconformitat davant el Consistori en ple i donar per escrit les seves demandes ja que per la via informal no havien arribat a cap resultat positiu. Aquesta concentració va acabar sense cap conseqüència i els jugadors prosseguiren amb el seu entrenament.

Massa tranquil·litat

Sa Rua: Els darrers dies de festa

La primera espurna de la festa l'encenen els petits amb la "rueta". I tots, ben compostets, surten al carrer en graciosos grupets. És com si es tractàs d'un paperí de coloraines d'on ells són un color diferent. Cada any ens sorprenen un poc més. Aquesta vegada el tema de les seves disfresses no ha estat tan seriosa com altres vegades. Podem dir que hi havia de tot i molt. Rockers i heavis, estrangers despistats que no sabien molt bé on anar mapa en mà... Tots els acompanyats durant el recorregut per la música de la tuna. Per posar-hi el punt dolç no faltà una tallada de coca amb albercoc o amb tallades i un refresc. No és estrany que s'hi apuntin de bon grat.

O enguany tothom s'hi posà tard o s'anà molt en secret perquè el dia de la Rua estava a punt d'arribar i no es sentia el remenat de disfresses d'anys passats. Fins i tot ho sembla molt més quan en el moment previst per partir la Plaça pareixia pràcticament buida de participants. Tanta sort que en sortiren de davall les pedres.

Els llubiners no ens podem queixar ja que devem ser de les poques persones que han assistit a l'assaig de les noces de la Infanta Elena. Ja va bé que es decidís a fer-ho per aquí i així no ens haurem de molestar a anar fins a Sevilla el dia assenyalat. De convidats n'hi havia de tota casta i formació: Els pirates que quasi li espatllen la festa, els esclaus cotoners del sud, la tropa escocesa amb xirimies i banderes, la delegació tibetana que envià al jove successor del Gran Lama, petits músics, fins

Poc temps es pogueren gronxar

i tot en Roldan vingué d'incògnit rodejat d'esplèndides bel·les exòtiques. La dansa del gran dia s'acompanyà d'un aromàtic cafè colombià que en el seu dia va ser custodiat per un estol d'espantaocells la mar d'eixerits i de la millor fruita de les Canàries: les plàtans, es veu que no és costum de la Cort men-

Fàbrica, 3 • 07430 • LLUBÍ

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

El siurell

Per sort o per desgràcia en aquests temps que corren avui dia són moda frases com: ACANDEMOR, NO PUEDOR! PAPAR, MAMAR! VENID A BUS-CARMER! Aquesta i d'altres modes són passatgeres, una bufada de vent les duu a rotlo i una altra les enfonsa per sempre en el més profund oblit. Cada cert temps surt un *finstre* qualsevol que ens duu de bòlit una temporada fins que en torna sortir un altre.

Gronxar-se no podem dir que sigui una moda, més bé un joc, però que generació rera generació, de padrins a nets s'han anat conservant. És un joc senzill amb un cert grau d'emoció, principalment pels infants. L'altre dia a la Carretera un nin i una nina, aparentaven dos germanets, gronxada ve i gronxada va eren l'atracció de les mirades embadalides i sorpreses dels forans que no donaven crèdit als seus ulls. Els llubiners, curats d'espants, preparàvem les gronxadores, els cavallets, els vaixells, els banyadors... per acompanyar aquells dos nins unes hores més tard.

Amb el foc, el fum, els aplaudiments i la calor enmig d'una nit freda els dos germanets es fongueren per donar pas a la festa, l'alegria i el calor humà, tan necessari com l'altre, principalment en una nit freda.

El foc, el blanc, el vermell i el verd s'entremesclaven una vegada més per oferir l'atractiu de la festa més singular, original i pròpia del Llubí del nostre temps.

Any darrera any hauria de tenir més embranzida i vigor, esperam que sempre hi hagi algú disposat a sacrificar el seu temps perquè així sigui possible.

jar-los amb bessons perquè no els vérem enlloc. D'entre els regals de noces destacarem un joc de rellotges de paret, un somni de tics-tacs que decoraran les fastuoses parets de palaus i reialmes; també podem destacar el llum d'oli imprescindible per a les acampades dels dos comtes o per a la inoportuna errada elèctrica (potser a ells també se'ls fonen els ploms); o aquell imponent despertador. Només faltaria que després de

tantes noces i tanta lluna de mel, enmig d'una vessa increïble, fossen incapaços d'aixecar-se del llit per poder anar a treballar.

La carrossa Reial va ser custodiada per un estol de preparadíssims motoristes defensors del bé. Feina, feina, no en tingueren, de l'única cosa que s'hagueren de defensar va ser d'unes empipadores mosques amb més poques coses a fer per allà.

Bono! ara sabem com anirà la cosa. Si vos féieu el vestit per anar-hi estotjau-lo per altres ocasions que segur que no en faltaran.

El dia de la Rua s'acabà al nou local de l'Ajuntament on "Gil&Toni" musicalitzaren la nit. Enguany la gent hi restà més temps que en altres ocasions, bon senyal.

A diferència d'anys passats enguany no ha estat ni el millor any de Ca Na Munara ni de la imaginació popular. Molta gent que abans véiem vestir-se decidí prendre's un descans i parti-

cipar de la Rua des de la vorera. I als organitzadors se'ls passà per alt errades freqüents com la poca animació del recorregut (que enguany es canvià gràcies a les obres i s'allargà) i la dèbil música que s'hi deixa sentir; o la poca originalitat del ball de màscares del dia de la Rua.

No volem amb aquestes paraules desanimar-los gens ni mica sinó animar-los a que un any més continuïn amb la seva tasca.

Jaume Vallespir Coll

N.I.F. : 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 • Llubí (Balears)
Tel. 52 22 43

- Productes químics
- Accesoris sanitaris
- Consumibles de paper

Detergents ús industrial

Tel. 88 01 77 • Fax. 85 70 70

Especialitat en: *tartes de boda, comunions, batiments... ensaïmades i gran assortiment en pastisseria*

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 - Llubí

**FUSTERIA
RAFEL MUNAR**

PORTES, PESIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, **TOT EN FUSTA**
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

Llubí amb Perú

Un grup de persones varen muntar un sopar per recaptar doblers per en Miquel Llompart i en Sebastià Ramis, bisbe de Huamachuco. L'ànima d'aquesta iniciativa va ser en Jaume Perelló "Mena".

Des d'Alemanya es duen a terme activitats d'aquest tipus per col·laborar econòmicament amb Perú, foren aquestes iniciatives les que inspiraren l'ajuda llubinerà.

En el sopar, que es va fer a la portassa de can Joan des Forn, hi participaren unes dues-centes persones entre les que hi havia els cuiners i els que ajudaren a servir les taules. Junta-ment amb el sopar i les distintes rifes es varen recaptar unes quatre-centes mil pessetes. Aquests doblers està previst repartir-los en dues meitats entre els dos missioners llubiners perquè realitzen tasques diferents i desenvolupen el seu esperit missioner a diferents llocs.

El 19 de març el grup d'acció social de la Parròquia també té previst fer una diada per recaptar doblers per Ruanda i Zaire.

Els pins de la Plaça del Molí de son Rafal

La passada matinada del diumenge 19 de febrer a la Plaça del Molí de son Rafal un dels pins es va desarrelar i va caure, i amb ell també varen anar per terra alguns cables de la xarxa elèctrica i telefònica. Amb les obres realitzades a la carretera també es varen tallar les arrels del pi, això juntament amb les fortes ventades que bufaven, pareix que varen ser els causants que es desplomàs l'arbre.

Aquest catorze pins tenen una quarentena d'anys i ara des de l'Ajuntament es vol procedir a tallar-los perquè siguin substituïts per uns altres que no creïm cap mena de problemes. Es va demanar assessorament a un agent forestal de la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Aquest va informar favorablement el fet que es tallassin els arbres perquè les arrels dels pins són molt superficials i poden fer perillar el futur enrajolat de la Plaça. Segons l'agent forestal els arbres més adequats per substituir els actuals són els lladroners.

Finalment dia quatre de març l'Ajuntament, tenint en compte la valoració de l'informe, va decidir que es procedís a tomar els pins.

Mon cor estima un arbre més vell que l'olivera

Nova donació de sang

El passat dia 27 de gener es va dur a terme al nostre poble una nova donació de sang. L'equip estava format pel Doctor Juan Antonio Ruiz, dues infermeres i una administrativa.

Van donar sang per primera vegada: Antònia Carbonell Planas, Isabel Bergas Torrens.

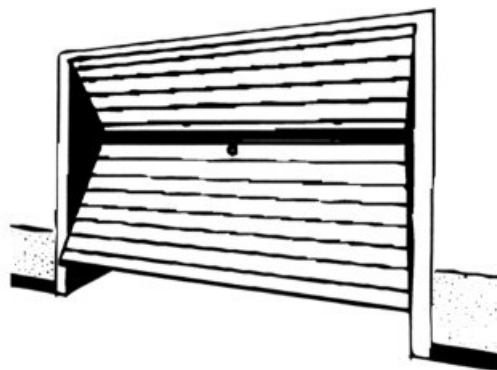
Sien bevinguts!

Van donar sang: Tomàs Campaner, Joan Torrens, Maria Llompart Fuster, Magdalena Munar, Antònia Borràs, Manue-la Peláez, Josep Perelló, Magdalena Oliver, Bartomeu Alomar, Margalida Perelló, Francesc Florit, Catalina Perelló, Rafel Vila Llabrés, Joan Ramis, Andreu Carballo, Miquel Bauzá Guardiola, Bàrbara Torrens, Antònia Horrach, Catalina Ferragut, Francesc Castell, Miquel Bauzá Ramis, Maria Llompart Alomar, Rafel Vila Ramis, Andreu Mateu, Miquel Pons, Margalida Bauzá Perelló, Isabel Perelló, Domingo Quetglas, Antoni Figuerola, Gabriel Llompart, Francisca Seguí, Mateu Ramis, Rosa Adrover, Caterina Gelabert, Antoni Ramis, Biel Gelabert, Margarida Bauzá Gelabert, Bartomeu Alomar, Jordi Cladera, Francesca Bauzá, Biel Adrover, Damià Llompart, Teresa Pacheco, Antoni Gelabert, Francisca Perelló, Isabel Costa.

De cap de les maneres podem oblidar els donants que per alguna raó no han pogut donar sang: Antònia Esteve, Magdalena Cantallops, Pedrona Planas, Josep Tello, Magdalena Perelló, Joana Capó, Antònia Florit, Francesc Perelló Oliver.

En nom de tots els que rebran aquesta sang la Germandat de Donants de Sang de Mallorca us diu: Moltes gràcies!.

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuais i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

Telèfon:

Taller: 52 24 14

Fax: 52 21 19

CREU, 114

LLUBÍ

Breus

-Dia 19 de març el grup d'Acció Social de la parròquia de Sant Feliu juntament amb la ONG Pobles Germans tenen previst fer una diada per a recaptar doblers per a distints projectes que es duran a terme a Ruanda i Zaire.

-Si teniu algun problema amb la connexió de les aigües brutes o voleu res al respecte el telèfon de CADAGUA és el 64 40 04.

-El torrent de Muro va ser netejat.

-A les persones que deixen els papers o les botelles defora dels contenidors apropiats, no els suposaria molta feina posar les deixalles on pertoca. Els punts verds de Llubí cada vegada són més negres.

-Els carrers de Llubí semblen més pistes per una competició de trial que no vies de circulació del trànsit.

Guia del Pla de Mallorca

Fa pocs dies sortí publicada la Gua del Pla de Mallorca treta per la Mancomunitat del Pla. És una llàstima que una guia d'aquestes característiques neixi ja amb errades greus com les que posa del nostre poble, entre altres. A la descripció de Llubí i a la de les organitzacions que el formen consta la revista Castell Llubí, ja desapareguda. Aquesta errada no ens trauria la son si es tractàs de la reedició de l'esmentat llibre. Però sí que ens sorprèn tractant-se d'un treball recent. Aquesta errada sols es pot atribuir a la rapidesa per fer l'obra en qüestió (per què serà?) o a la manca d'informació dels autors. Així va el món.

Publicació d'un llibre de Jaume Ferrà Cifre

El dia 28 de febrer es féu la presentació a Inca del recull de textos teatrals del llubiner Jaume Ferrà Cifre. Aquesta edició s'ha confeccionat a cura de Joana M. Ferrà Cantera i ha comptat amb la col·laboració dels ajuntaments de Llubí i d'Inca.

El llibre està format per ressenyes a l'autor i per set textos teatrals molts dels quals foren estrenats a Llubí per primer cop. Tots ells són comèdies costumistes escrites en gloses i contribueixen a mantenir la memòria de la identitat col·lectiva.

Aquesta petita (però sempre gran) novel·la pot ser imprescindible per a nosaltres i la nostra recerca del passat, de qualsevol manera sempre serà interessant poder-la obtenir.

Joan Fuster (1870-1943)

Informació tramesa per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports:

Més d'un centenar d'obres del pintor mallorquí Joan Fuster (Palma, 1870-1943) formen l'exposició que s'inaugurà a Sa Llonja, organitzada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear i que romandrà oberta al públic fins al dia 5 de març.

L'activitat expositiva de Sa Llonja, iniciada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports l'any 1983, té com un dels objectius més importants la recuperació per a les generacions presents dels valors històrics i artístics de la nostra Comunitat Autònoma.

L'exposició *Joan Fuster (1870-1943)* permetrà als ciutadans conèixer l'obra d'un dels pintors illencs més actius i fecunds de principi de segle. Joan Fuster fou un treballador infatigable qui, a través de les múltiples exposicions realitzades a Mallorca, Menorca, Barcelona, Bilbao i Madrid, també, en diverses capitals europees, dedicà la seva vida a difondre les imatges de la nostra terra arreu del món.

Participà activament en diverses activitats culturals, fou un dels fundadors del Cercle de Belles Arts i membre destacat en la nostra societat: obtingué una medalla d'argent a l'Exposició Balear de Sóller (1887), la Medalla d'Or de l'Exposició Internacional de Marsella (1903), obtingué mencions honorífiques a l'Exposició de Belles Arts de Madrid (1904 i 1906) i fou guardonat en el I Saló de Tardor (1942). Joan Fuster ha deixat una obra sòlida i àmpliament difosa que el consagra com un dels artistes més importants de la història de la pintura de les illes Balears.

Aquesta exposició és l'antològica més completa que mai s'ha realitzat sobre el pintor Joan Fuster, està integrada per 119 obres de l'artista i per un retrat de Henri Bugnot.

Notícies de darrera hora

El dia set de març a la Plaça de l'Església es varen trobar ceràmiques que podien ser d'entre els segles XIV o XV. El mateix arqueòleg encarregat de la restauració del talaiot dels Racons verificà l'antiguitat de les troballes. Aquest dia i també a la Plaça es va descobrir una antiga paret del Cafè de can Ferrà.

-Just el dia després va ser tomada la creu de la Plaça del Molí de Son Rafal. Un dels pins que es tallaven aquell dia va caure damunt la creu produint-li greus conseqüències.

Informació: Caterina i Biel Gelabert.

Pub

6 caires i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

FUSTERIA BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • LLUBÍ

Llubí per 14 habitants durant 1994

Durant aquest legislatura, que ja arriba a la seva fi, és la tercera vegada que un grup de persones, unides entre elles per algun motiu, sigui laboral, esportiu o de veïnatge, assisteixen o ocupen la Sala de Plens de l'Ajuntament de Llubí, per demanar que es duguin a terme una sèrie d'actes.

Aquesta vegada ha estat el torn del CDA Llubí, que d'una manera molt educada, això sí, va reclamar a l'Ajuntament que realitzàs una sèrie de gestions perquè les activitats que desenvolupa aquest club, es puguin dur a terme d'una forma més digna. D'aquestes reclamacions us n'haureu pogut assabentar a la part d'informació d'aquesta revista, i també a la carta que va aparèixer a l'UDOL n° 12, signada per la directiva i totes les plantilles del CDA Llubí.

Pel que fa al contingut del Ple realitzat el mes de gener hem de destacar els següents acords:

1. Examen i aprovació de la rectificació anual del Padró Municipal d'Habitants corresponent a l'1 de gener de 1995. La rectificació va ésser aprovada per unanimitat i el seu resum numèric és el següent:

	homes	dones	total
-Població de dret 1-I-94	944	983	1.927
-Altes de 1-I-94 a 1-I-95	22	17	39
-Baixes de 1-I-94 a 1-I-95	31	22	53
-Població de dret 1-I-95	935	978	1.913

2. Examen i aprovació del plec de condicions de l'obra de la "Plaça dels Donants de Sang". Per unanimitat l'Ajuntament va acordar aprovar el projecte redactat per l'arquitecte D. Joan Oliver Fornés amb un pressupost que puja a la quantitat de 3.528.280 pta.

L'adjudicació d'aquesta obra es durà a terme a mitjançant el sistema de subhasta urgent.

3. Instància del Grup d'Amics de ca Na Munara, sol·licitant una subvenció per organitzar la Rua 95. Aquest grup cultural sol·licitava:

- permís per realitzar la rua.
- l'ús del local de l'Edifici d'Acció Social, garlandes de bombetes i altres materials.

• una subvenció de 300.000 pta. per dur a terme l'acte.

L'Ajuntament per unanimitat va concedir totes les peticions al citat grup, però aquest s'havia de responsabilitzar del

bon desenvolupament de l'acte.

4. En el punt d'Altres Propostes, hem de destacar dues propostes aprovades totes dues per unanimitat.

- Sol·licitud d'un servei administratiu de la Guàrdia Civil.

Aquesta proposta va ésser realitzada per la regidora Margalida Miquel i deia que per mor que darrerament el servei de la Guàrdia Civil és a Santa Margalida i els llubiners s'han de desplaçar fins allà per poder realitzar determinades actuacions, com són denúncies, consultes..., demanava que es sol·licitàs a la Delegació del Govern, que la Guàrdia Civil rebí les instruccions pertinents perquè aquesta pugui acudir a l'Ajuntament per tal d'atendre tots els llubiners en aquestes tasques burocràtiques, i a més sol·licitar a la Guàrdia Civil que incrementi la vigilància per les zones de fora del nostre casc urbà.

- Rebuig de l'escrit anònim aparegut en el nostre poble.

Aquesta moció la va presentar el portaveu del grup PP-UM en la qual rebutjava la utilització d'una sèrie de persones del nostre poble de forma vexatòria, atemptant el seu honor i la seva dignitat, a més deia que era una prova més de l'atropellament dels drets humans.

Aquesta proposta es va aprovar per unanimitat, però es va fer un incís puntualitzant que mai l'Ajuntament havia rebutjat aquests tipus d'anònims, que en més d'un cop han aparegut pel nostre poble amb un sentit igualment vexatori per a determinades persones, i que també s'haguessin pogut rebutjar.

Jaume Alomar Serra.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Construccions

Vicenç Bergas

**Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04**

Necessitat i deure

Sempre es troba al lloc oportú, al lloc on se'l necessita, sempre disposat a donar una mà, disposat a col·laborar...

Són moltes les virtuts d'aquest protagonista nostre, a vegades no reconegudes, però el que no se li pot negar és la seva dedicació als al·lots del nostre poble, uns al·lots que ocupen una bona part del seu temps lliure.

Nascut a Llubí fa 19 anys actualment cursa 2n de Ciències Químiques a la Universitat de les Illes Balears i com a jove actiu que és, tant de bo n'hi hagués uns quants més, decidírem entrevistar-lo per a demostrar que hi ha moltes maneres de viure la vida, que no tot és passivitat; vet aquí com és en Miquel Cladera Ramis, més conegut per Miquel "Peón":

Els estudis

-Per què et decidires per aquesta carrera?

-És mal de dir, supòs que perquè sempre hi ha qualche cosa que t'estira i t'agrada més una cosa que una altra.

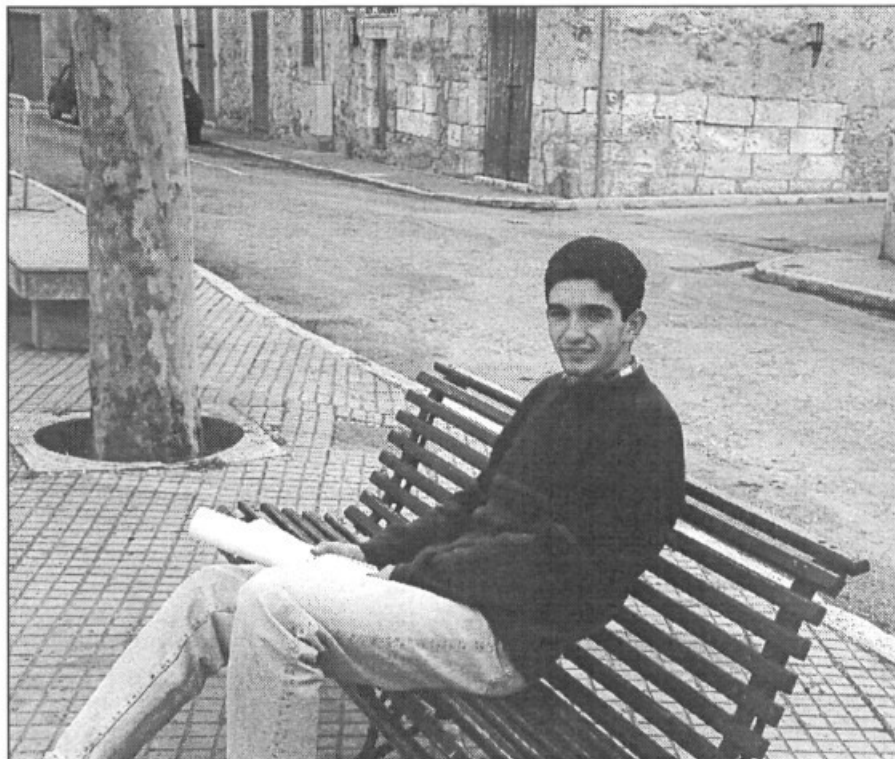
-Com és la vida d'un estudiant universitari en un dia qualsevol?

-Depèn de la feina que tens, ara mateix he començat a fer pràctiques i ara tenc poc temps lliure, me'n vaig de ca nostra a les set i mitja del matí i són les vuit quan arrib. Si llevam això no és una vida molt estressant, exceptuant l'època d'exàmens.

-I en temps d'exàmens, canvia aquesta rutina?

-En temps d'exàmens sempre estàs un poc nerviós, preocupat, tens son, has de fer molta feina, has d'estar moltes hores tancat dins la mateixa habitació. En canvi psicològicament és molt dur i pesat; afortunadament a la meua carrera feim tots els exàmens en dues setmanes i quan han passat aquestes dues setmanes ja està.

-Estàs d'acord amb aquesta afirma-

Un senyor damunt un banc

ció: "què n'és de bona la vida d'estudiant"?

-Fins un cert punt és bona i fins un altre no és bona. Sempre et queixes del que tens: els que fan feina es queixen que fan feina; una persona que fa feina quan arriba a casa seva i està cansada s'asseu al sofà i mira la televisió i els estudiants quan arriben d'escola, també cansats, no es poden asseure al sofà perquè tenen feina a fer i no la poden deixar per demà perquè llavors els queda enrera.

És bona perquè no és una feina pesada físicament, ni estressant, però en període d'exàmens t'has de sacrificar bastant; no

hi estic d'acord amb aquesta afirmació.

-Quins objectius et plantejes quan hagas acabat la carrera?

-És mal de dir ja que sempre et pot sortir una feina. Si pogués quedar a la Universitat seria l'home més feliç del món, sinó m'agradaria fer feina a un laboratori.

-I oposicions per fer de mestre?

-Seria la darrera opció que triaria i en darrera instància ja que fent de mestre et quedés estancat amb allò que saps, no avances, no investigues...

-Què n'opines de les darreres mogudes dins la Universitat (moció de censura contra el rector, associacions d'es-

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING Nº 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Bartolomé Palmer Bonnín

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

tudians demanant la dimissió de Nadal Batle, reivindicacions dels alumnes de Magisteri...)? N'estàs assabentat o totalment desconnectat?

-Sempre intent, com a estudiant universitari, estar al dia d'aquesta moguda.

Desgraciadament crec que hi ha molta política aficada dins tot això; quant a la moguda de Magisteri és el mateix que va passar amb els de Biològiques l'any passat, tan sols demanen el que creuen que és just. Conec una estudiant de Magisteri i estava molt encesa perquè no tenien pràctiques.

-Retornem un poc enrera, és molt gros el bot, en aquest cas teu, de l'institut a la Universitat?

-En el meu cas no vaig trobar-lo un bot gros, però això depèn de la carrera que estudiis. Una carrera com Informàtica crec que sí que es nota aquest bot però no en el meu cas; la gent que ara comença Químiques amb el pla nou sí crec que nota aquest bot, en canvi dins el pla antic, el que estudio jo, el primer de Químiques va ser com una continuació de COU: vaig fer assignatures que havia fet a COU i va ser bo de dur.

El bot més gros es produeix en el sistema: surts a l'institut on et controlen, passen llista, faltes d'assistència a ca teva... i arribes a la Universitat i ningú et controla, vas i vénis, ni notes...

Si superes aquest canvi és bo de dur però repetesc, això és segons la carrera que fas.

L'oci

Una bona manera de relaxar-nos d'aquests moments tensos i nerviosos que ens provoca la vida (exàmens, problemes familiars, etc.) és el temps que en deim lliure o d'oci; en Miquel fa dos anys que va entrar a formar part del club d'esplai "Es Turó": "em varen dir que hi havia una reunió i que necessitaven gent. Vaig entrar a formar part de l'esplai més perquè em sentia en deute amb jo mateix: el de dur

envant i ajudar a l'esplai ja que quan era al.lot jo hi era i em va agradar molt anar-hi, vaig disfrutar molt i per aquest motiu em va quedar aquest deute a haver de pagar amb aquests al.lots que no tenen res a veure amb els d'abans però que supòs que aquests al.lots que ara vénen a l'esplai algun dia faran el mateix amb els meus fills.

Això va ser un dels motius; a més que sempre m'ha agradat el trull de les cançons, festivals..."

El primer any que va entrar a formar part de l'esplai va desenvolupar el càrrec de secretari i enguany n'és el responsable, així ens explica en què consistia la teva tasca: "duc a terme una tasca de coordinació, dur tota la burocràcia, cosa que odio, dur els comptes dels doblers al dia, estar en contacte amb el GDEM, anar a reunions i convocar les dels monitors i pares".

Aquesta tasca, difícil sense cap dubte, duu feina encara que no ho pareixi: "moltes telefonades, corre amunt i avall, omplir papers i coses d'aquestes... No és que perdis molt de temps però un moment ara, una hora després i si sumassis aquest temps serien moltes hores".

En Miquel ens comenta que alguna vegada ha pensat a deixar-ho "ja que s'acumula la feina i veus que o ho pots dur tot i estàs per enviar-ho tot a norris, però tot espassa".

-I discussions entre els monitors n'hi ha?

-Sempre hi ha alguna discussió, gent que pensa una cosa i un altra, però damunt errors i discussions sempre surten coses molt millors.

-I els monitors formau una pinya?

-És el més important; quan va néixer l'esplai i va agafar tanta de força és perquè eren un grup d'amics. Ara nosaltres no ens coneixem i el que és important és que arribem a ser un grup d'amics i en el moment que hi hagi confiança i amistat l'esplai funcionarà al 100 %.

-I els al.lots, com es comporten?

-Els d'avui dia han canviat molt, més

que res perquè hi ha moltes més activitats. L'al.lot està molt més ocupat que no abans i això és un handicap mal de superar. A més el caràcter de l'al.lot ha canviat molt i és molt més rebel i és molt més mal de controlar que no eren, crec, nosaltres.

Tot això ho ha duit la societat però en línies generals es comporten, malgrat hi hagi alguna excepció.

-I els pares?

-Com per tot, n'hi ha un parell que sempre es mouen, sempre posen el cotxe i llavors la resta són els que diríem els pares passius, que a vegades no saps si hi són.

A més de l'esplai també hi trobam una altra passió dins els seus moments lliures: la música.

Toca actualment a la banda de música de Santa Margalida: "hi vaig començar a tocar fa uns set o vuit anys aproximadament; toc la trompeta i ara ho tenc un poc aparcat perquè m'estim més treure'm la carrera. A la música o t'hi has de dedicar completament o ho has de deixar com un "hobby" i jo m'estim més deixar-la com un "hobby" i en acabar la carrera si tenc temps continuar estudiant".

-Assajau molt?

-Quan hi ha escola els divendres i algun pic els dissabtes; a l'estiu com que no hi ha escola assajam dilluns, dimecres i divendres encara que normalment no hi vaig a tots.

-Com hi entres a formar part?

-Va ser que mon pare feia feina a Porreres i coneixia el mestre que havia d'anar a Santa Margalida; abans sempre li havia dit que era una llàstima que estàs tan enfora de Porreres perquè sinó m'ensenyaria música. Un any vàrem anar a donar-li els molts d'anys i ens va dir que havia començat a S. Margalida i va dir a mon pare que si volia començar m'ensenyaria música.

Continuam parlant sobre música i ens comenta que des de petit s'ha sentit atret per la música: "des del vuit anys ja canta-

BAR BRISAS

Plaça de sa carretera - LLUBÍ

CONSTRUCCIONES DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubi

va al coró".

Tocant la seva trompeta ha recorregut quasi tota Mallorca, "des de Capdepera a Sant Elm es pot dir. A València, a les Falles, també vaig anar un any a tocar".

-Quina "recompensa" n'obtens de l'esplai?

-És una satisfacció pròpia, fas una feina pels altres, és una necessitat que tens, com he dit abans, i anant a l'esplai et descarregues d'aquesta necessitat tot i que moltes vegades et poses nerviós i t'enfades amb els altres.

-I amb la banda?

-He fet moltes amistats, he conegut molta gent de Santa Margalida i la recompensa és el gust que hi passes encara que alguna vegada t'empipen i tiraries la trompeta al cap del director.

Jovent, festes, poble, guerres...

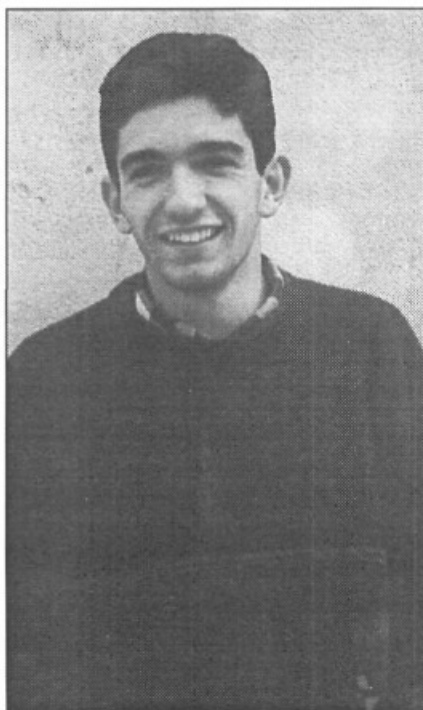
-Creus que Llubí, em refereixo al jovent, és un poble passiu, que passa de la cultura, en poques paraules: que s'està millor a ca seva o al cafè?

-Llubí culturalment és passiu, massa i tot. Si ho mires d'un altre caire veus que hi ha un sector del jovent que es mou però sempre són els mateixos que volten d'un cap a l'altre. Un clar exemple d'aquesta passivitat és la gent que va al futbol, me'n record que quan el meu germà jugava amb els juvenils i jo era petit, hi anava molta gent, sobretot joves, i ara no hi ha ningú; en canvi vas al pub i està que no hi caben.

-Al passat número, quan et demanàrem una cosa positiva de l'any passat destacades les festes de Sant Feliu, per què?

-Sempre han estat unes festes que m'han agradat molt; ho visc molt i a més som una persona que el que és meu que no m'ho toquin. Sent que sant Feliu és una cosa nostra.

-En canvi destacades com a fet negatiu el transvasament, creus que donàrem una imatge de poble combatiu, re-

És autèntic; amb la barba i el capell: Tomeu Penya

sistent i sobretot unit?

-Donàrem, crec, una molt bona imatge i vàrem demostrar que ens sabem moure i que vam resistir fins al final, fins que el peix gros es va menjar el petit.

-Demanàrem pel '95 la pau a Bòsnia i Herzegovina, però el que sembla és que de cada dia en surten més, el darrer cas, per exemple, el de Txetxènia. Com va dir el teu company Cristòfol Riera a un poema publicat al passat número (No hi estic d'acord) "per què som tan animals nosaltres els humans"?

-L'espècie humana és molt caparruda, en lloc de dir "ets més caparrut que un porcell de llet" hauríem de dir "ets més caparrut que un home". L'home si afeia la banya a un lloc i diu que allò és seu, és seu maldament sàpiga que no és seu. això fa

que l'humà sigui bèstia i sempre intenti lluitar pels seus ideals i a més intenti inculcar als altres allò que ell pensa. A vegades no s'atura a pensar qui és que pensa bé i qui és que pensa malament.

Esprint final

-Et consideres ecologista?

-Sí, fins un cert punt: intent, sense renunciar al progrés, protegir al màxim la natura, ja que és la vida de l'home.

-I nacionalista?

-Un poquet, estimo el que és meu. Més que nacionalista defens allò que ens és propi: la nostra llengua. Intent que no ens la trepitgin.

-Humor o alegria?

-Amb l'humor ve l'alegria, malgrat estiguis trist hi ha d'haver un poc d'humor.

-Pau i convivència?

-Si hi ha pau hi ha convivència, la pau és molt important.

-Amor i amistat?

-Amistat, una amistat no té preu i moltes vegades dins l'amistat hi trobes l'amor.

-Núñez o Mendoza?

-Núñez tot i que som del Madrid. En Mendoza el trob un poc fantasma; en canvi en Núñez ha tornat l'afecció al camp i ha duit al Barça a pujar de nivell.

-Chiquito de la Calzada o el màgic Andreu?

-El màgic Andreu, té un humor que no cansa.

-Ossifar o Tomeu Penya?

-En Tomeu Penya és molt més autèntic, però m'agraden tots dos.

-Claudia Schiffer o Cindy Crawford?

-Cindy Crawford, trob la rialla de la Schiffer un poc estantissa.

-Què llegeixes?

-Revistes i llibres científics.

-Darrera pel·lícula que has vist?

-La màscara.

Xesc Perelló i Felani.

MUSEU
BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

TAXI - LLUBÍ

52 24 61 | (908)
52 21 30 | MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

Els Reis d'Orient... innocència, imaginació, infantesa

Esperam que els vestits nous puguin ésser estrenats el '96

Els Reis d'Orient, un misteri per molts nins, arriben cada any al nostre poble carregats de regals. Però això no seria possible sense l'esforç que fan, any rera any, els membres de la Comissió de reis. Ells fan possible que aquesta festa sigui molt especial i que Llubí sigui un dels pocs pobles on es reparteixen els regals casa per casa.

Fa molts anys que es comença a organitzar aquesta festa; alguns dels primers organitzadors foren en Miquel "Peon", en Rafel de "ca na Rossa"... llavors n'assumiren la responsabilitat la gent del futbol. A canvi d'encarregar-se d'aquesta festa es quedaven amb els beneficis (si n'hi havia) de la festa. Després d'una crisi que sofrí el futbol de Llubí es decidí fer una Comissió de Reis, totalment deslligada d'altres entitats culturals, per poder millorar la festa amb els beneficis dels anys anteriors.

I així des del 1984 quedà constituïda aquesta nova agrupació. Actualment són vint membres: Francesc Florit, Catalina Mariano, Esperança Perelló, Magdalena Alomar, Margalida Mariano, Joan Serra, Pep Perelló, Miquel Perelló, Joan Piña, Joan Planes, Maria Llompert, Xesc Castell, Biel Alomar, Antoni Capó, Antònia Florit, Antoni Florit, Joana Amengual, Tòfol Gayà, Miquel Cladera i Miquel Alomar.

Comencen a reunir-se a finals de novembre (més o manco tots tenen unes feines fixes que realitzen cada any). Demanen una subvenció a l'Ajuntament per cobrir les primeres despeses (aquests darrers anys els han donat 175.000 pta.) Fan el programa de la festa i trien com a portada un dibuix fet per algun nin de l'escola que

llavors obté un premi. Primer de tot preparen la festa dels patges. Les primeres festes dels patges que s'organitzaren contaven amb alguns grups d'animació infantil com els Cucorba i es preparaven pintades al carrer per als nins; però més tard decidiren animar la festa ells, juntament amb l'Esplai, i comprar alguns regals per als nins. Així s'ha anat fent fins aquest any.

La cavalcada dels reis és un poc més complicada. S'han de recollir tots els paquets, fer carrosses (els darrers anys han col·laborat els amics de la Tercera Edat, Ca na Munara, El Grup Espleo i l'Esplai), preparar els cavalls, encarregar-se dels caramels i les bengales, els vestits...

No us penseu que la seva tasca acaba aquí, també van a fora vila a entregar paquets. Han anat a Son Bernat, el Mitjà Fondo i a Ca'n Palet. Quan han acabat la volta tenen un bon refresc preparat a Ca'n Baltasar, i com que la fam no és poca el detall és ben agraït. Hi ha molta més gent que ens ajuda, cada any, incondicionalment; o bé amb el seu esforç o amb el seu suport econòmic. Després fan un sopar de porcella i conviden a tots els que han

col·laborat (aquest any eren més de cent). Així doncs, s'ha acabat la festa fins l'any que ve.

Els hem volgut demanar a tots ells quina era per ells la recompensa després de tant de treball i tots ens han contestat que era la gran satisfacció que els produeix veure la felicitat i la innocència dels nins quan veuen els regals. El moment en què agafen el regal i no saben ben bé si han de riure o plorar, no gosen ni xerrar et deixa corprès. No els basten els ulls per mirar allò que no poden explicar. Tots ens confessen que cada any els cau una llàgrima quan arriben a la plaça de la carretera, no poden contenir l'emoció.

Recorden moltes anècdotes de quan esperaven els reis, per ells eren "uns homes que feien molta por", no s'explicaven com aconseguien deixar els regals amb al porta tancada. També recorden alguna anècdota d'aquests darrers anys com la d'una pepa que plorà durant tota la cavalcada fins que acabà les piles abans de donar-la a la nena, o l'any que plogué i es tenyiren la roba de vermell amb els domassos de la carrossa, alguna patinada dels cavalls, una nina que es penjà a la coa d'un cavall...

En els primers anys repartiren uns cent regals, ara ja en reparteixen més de doscents vuitanta.

Tenen alguns projectes que volen realitzar en els pròxims anys. Per exemple recollir joguines que ja no s'utilitzin (però no espenyades) per als nins abandonats o amb problemes econòmics.

També els agradaria dur una banda de música, però aquest dia totes ja estan ocupades.

L'any que ve els Reis estrenaran vestits nous, els que tenen ja són vells i sort que la calvacada és amb fosca; per això enguany s'havia preparat la funció de l'Adoració dels Reis per recollir doblers. Però l'intent va fracassar a causa de la poca assistència de públic (la gent de Llubí no respongué com s'esperava). Si algú vol aportar qualche cosa que ho ingressi al compte corrent de la Comissió de Reis a "La Caixa".

Una altra novetat per l'any que ve és la funció que preparen alguns nins de l'escola. Representaran "l'Adoració dels Reis", esperem que hi hagi més públic que enguany.

Des de l'equip de redacció volem donar suport a aquesta meravellosa iniciativa que ens fa sentir nins un cop cada any.

**M. Antònia Molines i Ramis.
Esperança Llompert i Vanrell.**

***Encara que no ho sembli
aquesta festa suposa una
despesa d'unes 400.000 pta.***

***Enguany hem comprat
quaranta quilos
de caramels***

Primer Torneig de Reis

Els passats dies 3, 4 i 5 de gener la Peña Blaugrana de Llubí va organitzar un torneig per al·lots de 9 a 12 anys. El torneig consistia en una sèrie de tres esports: futbol, basket i handbol. Participaren quatre equips que es deien com el nom de qualche jugador de futbol. Els equips estaven formats pràcticament pels jugadors de l'equip de benjamins de la Peña.

EQUIP PRATS: Arnau Alomar, Antoni Figuerola, Pere Bestard, Joan Antoni Donate, Sebastià Alomar, Miquel Angel Capó, Joaquím Capó i Pep Toni.

EQUIP HAGI: Antoni Sánchez, Vanessa Perelló, Pere Llompart, Tomeu Martí, Robert Carles Porcel, Joan Carles Gelabert, Jordi Gelabert, Jaume Socies, Joan Munar i Joan Pere-lló.

EQUIP NADAL: Joan Florit, Tomeu Serra, Pere Socies, Martí Amengual, Jaume David Llompart, Juan Torrens i Miquel Florit.

EQUIP STOICHKOV: Rafel Bauçà, Jaume Planes, Rafel Munar, Pere Campaner, Pep Salvà, Cristòfol Tauler, Biel Martí i Miquel Angel Donate.

Aquest torneig va ser idea d'en Ricard Rodríguez que és l'entrenador de l'equip de benjamins de la Peña i també va ser el que se'n va cuidar dels arbitratges i que tot funcionàs així com calia.

Els resultats foren aquests:

Futbol

NADAL-STOICHKOV	7-6
HAGI-PRATS	2-2
NADAL-HAGI	7-1
STOICHKOV-PRATS	5-4
NADAL-PRATS	2-5
STOICHKOV-HAGI	4-2

Handbol

NADAL-PRATS	14-8
STOICHKOV-HAGI	14-2
NADAL-STOICHKOV	0-1
PRATS-HAGI	12-8
NADAL-HAGI	22-6
STOICHKOV-PRATS	7-4

Bàsquet

STOICHKOV-HAGI	14-12
NADAL-PRATS	2-0
STOICHKOV-PRATS	2-0
NADAL-HAGI	9-10
HAGI-PRATS	18-12
NADAL-STOICHKOV	16-11

CLASSIFICACIÓ FINAL

Lloc	equip	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pts.
1r	STOICHKOV	9	7	0	2	64	47	21
2n	NADAL	9	6	0	3	79	48	18
3r	PRATS	9	2	1	6	47	60	7
4t	HAGI	9	2	1	6	61	96	7

El C.D.A. i la Peña

Quan als equips de futbol de Llubí duen una campanya bastant irregular, en aquests darrers dos mesos cap dels tres equips, tant els afeccionats, els juvenils o els benjamins de la Peña Blaugrana no han guanyat cap partit.

Els afeccionats varen començar l'any jugant contra els dos primers, el Sta. Ponça i el Sant Joan, perdent 7-1 i 0-3. Llavors es varen desplaçar a Sencelles i encara que varen començar guanyant de dos gols a zero, acabaren perdent per 3-2.

La setmana de després començaren la segona volta contra el Son Cotoner, en teoria un equip fluix on també començaren marcant primer als llubiners al segon minut, però després es va girar la truita i perderen per 2-1. La setmana vinent varen jugar contra el Sant Pere, on va ocórrer la mateixa història dels darrers partits, però amb millor sort, ja que després d'avançar-se dues vegades en el marcador el resultat final va esser d'empat a dos gols. Després es desplaçaren a Peguera d'on varen esser golejats per 4-0 i finalment el darrer diumenge a Llubí, es varen enfrontar al Port de Pollença i va seguir la mala sort. El C.D.A. Llubí s'avançà per 1-0 i així varen anar cap als vestidors però al final del partit el resultat final va quedar establert en 1-3.

Quant als juvenils poc hi ha a dir, ja que no han guanyat cap partit des que va començar la temporada, i és més, surten golejats de tots els camps on juguen i també a Llubí, malgrat tot al darrer partit jugat al nostre camp els llubiners varen fer un bon partit contra el Binissalem i només varen acabar perdent 0-2. Els llubiners quan el marcador era de 0-1 tengueren una clara ocasió de gol que no la saberen aprofitar i els binissalems a la següent jugada arrodoniren el marcador amb el 0-2.

Els benjamins de la Peña Blaugrana de Llubí pareix que estan dins un pou sense sortida, com els juvenils, ja que segueixen sense cap punt però amb una millora del joc. El primer partit jugat després de festes s'enfrontaven al Sineu al camp de ses Comes amb la baixa per tota la temporada d'en Guillem Martín, que se n'ha anat a viure a Saragossa. En aquesta ocasió l'equip llubiner no ho va fer malament. Després jugaren a Inca contra un equip que pareixia un dels "fàcils?" per les joves promeses llubineres. L'equip de la Peña va fer un bon primer temps però va acabar perdent per 4-0. Es va fer la foto oficial.

Amb el partit posterior es va començar la segona volta: el nostre equip va tornar fer un bon primer temps però al segon temps va acusar les seves sis baixes i es va enfonsar, acabaren perdent per 7-0. A la jornada següent descansaven a causa de la retirada al principi de temporada del Vilafranca, però varen jugar un amistós contra el Santanyí en el qual perderen de 0-9.

En la jornada vinent golejada sense paliatius del millor equip del grup, l'Espanya de Lluçmajor, en el que cal destacar el golàs d'en Robert Carles Porcel.

A la jornada següent va esser el Porreres el rival, que va esser el que se'n va endur els dos punts en joc al Municipal Ses Comes de Llubí. L'equip llubiner va fer un gran segon temps en el qual li feren dos gols imparables. L'entrenador, es queixa de que segueixen sense un central que cobreixi la baixa abans assenyalada d'en Guillem Martín.

A la jornada que es va disputar el darrer dissabte abans de tancar aquesta edició la Peña es va enfrontar al Campos, en el que s'ha de destacar el porter Joan Antoni Donate que encara que va encaixar onze gols va esser el millor del partit, haguessin pogut esser més els gols en contra. Cal destacar les nombroses baixes de l'equip llubiner i la bona forma del millor jugador local Tomeu Serra.

En conclusions generals l'equip va millorant respecte als altres partits i concretament als primers de la lliga. El problema més gros amb què es troba l'entrenador Ricard Rodríguez és que des de desembre no ha pogut comptar mai amb el mateix equip cap diumenge, ja sigui per les baixes o per altres motius.

Facècies d'un al.lot pucer

El sequer de figues

Quin goig per a la vista, antany, el contemplar els amplex figuerals, que omplien les finques de Mallorca. Les figueres verdes com a maragdes omplien les nostres terres, amb un fullam espès i atapit, carregades de figues, que els ocells eren els primers en descobrir-les i picar-les, per a xuclar la seca dolçor. Eren els figuerals on la gent hi secava les figues, per a conservar-les durant l'any o per a oferir-les al comerç. A l'arribar l'agost els figuerals s'omplien de les figueraleres, que solien llogar-se cada any per a aquestes feines. Collien les figues de les figueres i en paners les duïen als canyissos, que eren de fabricació casolana i artesanal i que consistien en tres canyes o barres primes, que s'omplien d'albons o caramutxes seques, ben atapits i estrets, fermats amb una fina cordellina. Les figues aplanades i els xerics eren esteses damunt els canyissos perquè el sol les secàs. Tot el dia estaven al sol horabaixando els entraven, apilats, dins la caseta o el porxo. I també quan la nigulada deixava sentir el primer tro. Llavors de quares tota la gent en marxa per entrar les figues mig seques.

Les figueraleres eren amigues i a vegades hi acudien els seus enamorats per a fer-les companyia i al mateix temps festejar, traginant-los els paners que arribaven a ser feixucs:

Si véns an es figueral,
te convid a menjar figues;
les te donaré collides
perquè, així no't facin mal.

A l'acabament de la temporada la gent dels sequers veïnats solien organitzar unes festes, en què no hi mancava res. Escassos eren els que no hi anassin: joves i no tan joves, pollastrells i al.lotes i fins i tot qualche padrinet i qualche padrineta a més dels infants, que a mitjan festa es quedaven adormits com a saulons. A vegades no hi mancava qualche sorpresa, com és ara bunyols amb estopa dedins o coques de motlo fetes de serradís però ben enfarinades de sucre blanc i ben fi, que sols enganaven els primers, que tenir la tallada dins la boca, els mancava temps per escopir-la ben enfora, entre les rialles i la disbauxa dels qui eren a la rotlada.

I els més vius i primcernuts no hi mancaven les disfresses ni els balls més vitencs, en què tothom treia tot l'estam, lluir-se. I tots els acompanyants cantaven, reien i feien ululea, per engrescar més la festa, entre cants i balls de tota casta, a la clàrror blavosa d'un llum de carburo.

L'acomiament era llarg i cerimoniós. Besada ve i besada va entre la gent parenta o coneguda, que ho eren tots. Bona nit! Bona nit i fins l'any que ve, si som vius! I que de tots els qui som aquí que no hi manqui ningú. Bona nit i adéu siau.

Joan Llabrés Ramis.

més **blanca**
lavanderia

**Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65**

-**"A la sociedad civil mundial pedimos que no se olvide nuestra lucha, que no sea necesario otra vez matar y morir para que sepan que existimos."** SUBCOMANDANTE MARCOS (EZLN)

-Les eleccions s'acosten, les obres del clavegueram no estaran acabades, n'hi ha que ja es posen nerviosos.

-No ens volem fer pesats però el senyor Gabriel Cañellas Fons encara no ha complert la seva promesa de venir a donar explicacions al poble de Llubí sobre l'estat de les aigües. A veure si s'anima, la teva presència se'ns fa necessària, vine!!

-El CDA Llubí molts dies no treu ni pels àrbitres.

-Consells culinàris (I): *Com es fa un pollastre amb panses?*

anirem omplint el pollastre de panses fins que ens recordi un coixí, hem de procurar no adormir-nos damunt el pollastre.

-Possiblement tornarem organitzar el torneig de tennis taula, no sabem certament on es jugaran les partides, el més segur és que sigui el nou Local de Joves que farà l'Ajuntament.

-Na Xabeli i En Ricard es separen, na Rocío i n'Ortega es varen casar, en Roldan ha tornat. PRIMÍCIA: El xalet dels nebots dels reis és horrible, un atemptat a la dignitat dels llubiners.

-Qui calla atorga.

-La merda ben administrada és profitosa, consumiu-ne amb cura. No administrar en cas d'úlcer gastroduodenal, insuficiència hepàtica, pot produir somnolència, veure composició.

-Esperam que l'any que ve la Fira sigui en dimarts i es faci a la Plaça de l'Església, el Dijous Bo en dijous i Pasqua en diumenge.

-Deu manaments del bon bevedor:

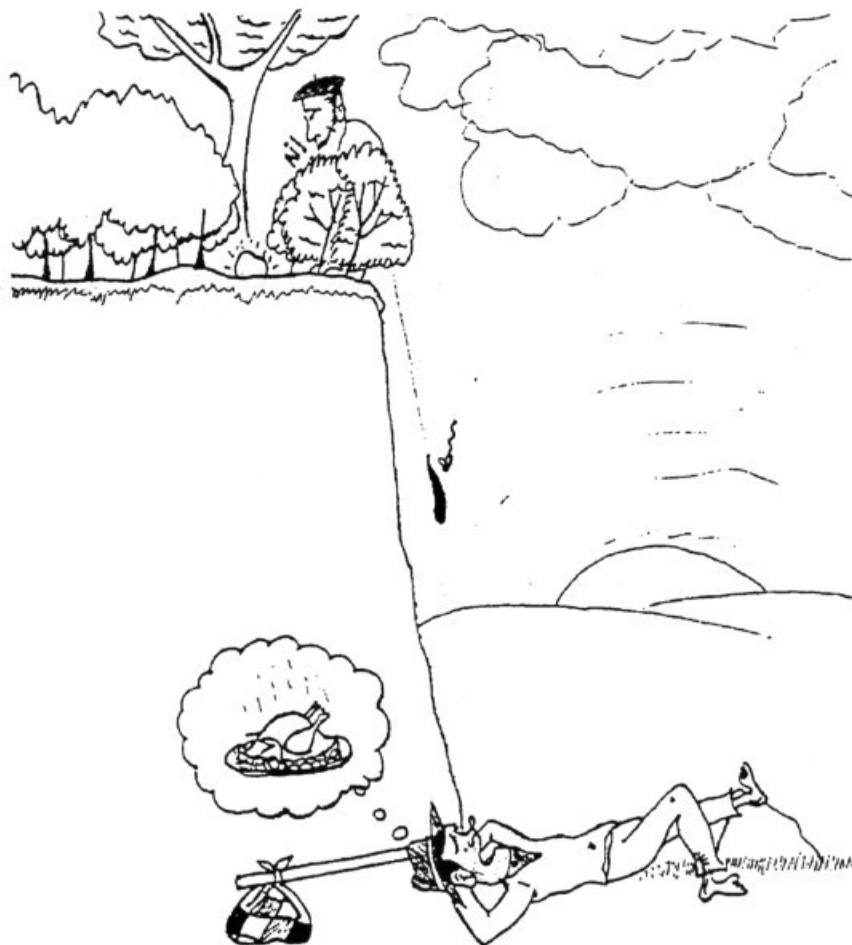
1.- Si anau molt beguts, abans d'arribar a ca vostra vomiteu. 2.- Procurau evitar la Guàrdia Civil, si la trobau donau-los la raó, vosaltres sabeu que la tenen. 3.- No mesclar molt, és pitjor. En tot cas beveu mesclat. 4.- Diarrea, dolor estomacal, marejos, no tornaré beure pus mai!!..., tranquils, són els símptomes. 5.- Si teniu algun amic/amiga procurau dur un profilàctic dins la butxaca, els al.lots donen molts maldecaps. 6.- Somniareu deserts, no passa res! 7.- Si vos trobau els pares dissimulau, no molt que sinó es nota. 8.- Procurau que no sigui una cosa repetitiva, la beguda crea adicció. 9.- Ets el millor, el més fort, el rei de la carretera, pots amb qualsevol, però com tu en trobaràs d'altres. 10.- Podries arribar a ca teva amb la cara feta un tatuatge i no sabries com explicar-ho als teus pares. Aquests deu manaments es resumeixen en dos:

• Qui sopa de vi berena d'aigua.

• Val més riure que fer riure.

-Feis-vos objectors. El Capità Enciam també ho ha estat.

-A can Vicari es renoven els aires. S'oferiran actuacions en

Font: Fel Draconis

directe?, descomptes per a jubilats?, exhibicions pel carrer?

-Beveu un CDA: mesclat amb granadina.

-N'hi ha que parlen massa, són insuportables.

-La sorpresa, la incertesa, pot ser siguin el millor de la rua, per aquest motiu, saber algunes de les desfresses que hi haurà perd part de la seva gràcia i el seu encant. N'hi ha que no s'ho saben guardar per ells mateixos.

-El calvari que viuen els estudiants és insuportable, posau-vos a fer feina, sou una càrrega per a la societat.

-L'amor només és una imbecilitat transitòria. És l'hora de tenir descendència, un país que no cria és un país que reclusa.

-El llatí i la filosofia són importants. No podem entendre el present sense aprofundir en els orígens.

-Sancta Maria, e ¿hon és la vigor de la nació catalana, que fahia tributaries totes altres nacions circunvehines e ara, hòmens de nores e ineptes nos fan tals e tants dans e oltratges, no ens vituperi de la tota nació e de tota christianitat?... proferim-nos a fer sobre açò, ensemps ab vós e amb Catalunya, tot ço que en nós sia...

-El seu sexe prominent inundava de goig les cavitats craneals, l'esquelet no es queixava, va ser una bona eina.

La ironia a vegades fa que la tristesa no sigui mortal.

Noel Soto

Uliana Marx. Això és Laos-tia

Carta

Fraga, 10 de febrer de 1995

Benvolguts amics:

Com us vaig prometre quan ens vam traslladar, aquí us envio una breu reflexió sobre el que han representat aquests anys viscuts entre vosaltres.

Quan arribàrem a l'Illa i més concret a Llubí no coneixíem a la seva gent, ni les seves tradicions, ni costums. Com tots els principis, i més quan estàs lluny de la seva terra i familiars, va ser dur adaptar-se al poble i al poble a nosaltres. Per aquest motiu van sorgir problemes que es odiaven haver arreglat parlant, tan sols parlant, però pareix que algú no li interessava i fomentava el desacord, tal volta per a treure algun profit del tipus que fos... polític?

Quan creia que ja ho tenia superat, sempre sorgia alguna cosa que em feia donar una passa enrera, però com és propi en la gent de la meua terra, no vaig desistir en intentar-ho. Sempre hi havia algú que m'oferia la seva amistat i gràcies a això no em sentia tan sola. Poc a poc he anat coneixent a la gent i les seves costums (tant diferents a les meves) i cada vegada n'ha resultat més fàcil integrar-me en el poble, en aquest poble planer i senzill que per fortuna existeix i és la gran majoria, i ser una més d'ells.

Ara quan la integració realitat i el coneixement mutu total eren ja una realitat, ha arribat el moment d'anar-se'n i me'n vaig amb pena pensant amb tots aquests amics que deix i que em serà impossible oblidar. A tots ells vull manifestar-los la meua gratitud i oferir-los la meua casa si alguna vegada vénen per aquesta terra, terra acollidora i oberta on hi caben tots.

Rebeu una forta abraçada.

Angeles Martín Vicente.

Primer torneig de futbol de monitors

Els dies 14 i 15 de gener els monitors del Club d'Esplai Es Turó varen participar en el primer torneig de futbol per a monitors organitzat pel GDEM (Grups d'Esplai de Mallorca), que es va realitzar al casal de colònies de la central Tèrmica Alcúdia I, al port d'Alcúdia.

Hi preneren part sis equips, ja que l'altre que estava inscrit, els Gíngols de Sta. Eugènia, va sofrir un accident abans d'arribar. L'equip de Llubí era l'únic representant del pla de Mallorca i es va defensar el millor que va poder aconseguint un meritori tercer lloc. Va guanyar tres partits i en va perdre un.

L'equip d'Es Turó estava format pels monitors: Lluc Feliu, Miquel Cladera, Pere Planes, Xesc Perelló, Pere Bergues, Jaume Alomar, Damià Perelló i Antoni Coramet. També va jugar en Toni Guardiola a un parell de partits ja que faltaven jugadors.

Els resultats foren:

Sa Gavina-Es Turó, 5-8

(M. Cladera 2, P. Planes 2, Coramet 4)

Trinitat - Es Turó, 7-4

(X. Perelló 3, P. Bergues 1)

L'Encarnació - Es Turó, 7-2

(Coramet 2)

Sant Pau - Es Turó, 5-7

(T. Guardiola 1, P. Planes 2, X. Perelló 1, Coramet 3)

Es Voltors - Es Turó, 6-22

(T. Guardiola 4, X. Perelló 3, M. Cladera 3, P. Planes 3, Coramet, 9)

També hem d'afegir que na Paula Guardiola i sobretot na Xesca Bergues varen anar a animar als seus companys.

Registre civil de Llubí

Llubí, 6 de març de 1995

Naixements:

Francesc Guillem Alomar Mascaró, dia 25 de desembre de 1994

Josep Rosselló Martorell, dia 3 de gener de 1995

Joan Gabriel Ramon Vives, dia 1 de febrer de 1995.

Matrimonis:

Miguel Sánchez Mateu amb Esperanza Escanellas Luna, dia 20 de gener de 1995.

Gabriel Juan Mir Sastre amb Francisca Planas Ramis, dia 28 de gener de 1995.

Defuncions

Pedro Llull Bergas, dia 23 de desembre de 1994.

Magdalena Torrens Llompart, dia 29 de desembre de 1994

Antònia Verger Serra, dia 2 de gener de 1995.

Maria Perelló Planas, dia 22 de gener de 1995.

Manuela Martín Sánchez, dia 13 de febrer de 1995.

Pedro Antonio Bauzá Munar, dia 26 de desembre de 1994

Isabel Sbert Fiol, dia 18 de gener de 1995.

Antònia Perelló Perelló, dia 30 de gener de 1995.

Juan Ramis Perelló, dia 3 de febrer de 1995.

Pastís de verdures

Les verdures tornaran a ser les protagonistes de la recepta d'aquest número, un dels problemes que ens trobam a l'hora de consumir-les és la monotonia, ja que per senzillesa acostumam a fer-les bollides, per això aquesta vegada vos direm una manera de coure-les de diferent manera i endemés es podran guardar un parell de dies dins la gelera.

Com dèiem en el número anterior les quantitats i les verdures que emprarem seran les que més ens agradin i que tenuem a mà.

Ingredients:

Verdures: Un manat de bledes, també es poden emprar espínacs, pastanagó, mongetes tendres, pessols.

-Dous ous

-Mitja xicra de llet

Elaboració: Bollirem les verdures per separat, podrem coure part de les verdures en el micro-ones, si en tenim, per estalviar temps. Una part del pastanagó el xafarem i l'altra el tallarem a rotllanes. Mesclarem totes les verdures cuites, amb els ous batuts i la llet, posarem sal, pebre i nou noscada al gust, untarem el motllo (per fer puding) de saïm o mantega i anirem col·locant tots els ingredients procurant no deixar espais buits i que les verdures estiguin ben repartides. Si voleu lluir-vos estotjau un parell de trossos de pastanagó, de pessols i de mongetes per decorar el fons del motllo.

Courem aquest pastís al bany Maria dins el forn una hora

més o manco, esperarem una estoneta per treure'ls. Tant el podrem menjar fred com calent.

Quan faceu aquestes receptes anotau i fixau-vos en les quantitats ue empraueu per una altra vegada variar-les si així ho trobau. **Que vos faci bon profit.**

TALLER MECÀNIC JOAN ALOMAR

*Reparacions en general. Venda de
Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.*

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBI

Carnisseria Castell

Plaça de l'Església • Tel. 52 20 59 • Llubí

TINTORERIA - RENTADURIA

Mercat des Tennis

Juan Crespí, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

Nota: Aquest text ha de llegir-se amb l'entonació d'allò que realment és.

Entreacte d'un soliloqui dialogat

Sembla un poc estúpid repetir el discurs una altra vegada, no creu? no, ja veig que no ho creu.

Doncs que vol que li digui. L'única cosa que sé al cap de tot és que els vaig fer un favor. No rigui home, que la serietat es perdrà per vostè. Perdoni però em resulta difícil parlar amb aquest focus il·luminant de ple els meus ulls... sí, em va bé així, no cal que el mogui més.

... Que li conti això del favor? semblàveu més llest però si insistiu... Pensi amb totes les coses que els estic estalviant en aquest moment. La llarga filera de visions catastròfiques que no hauran de contemplar gràcies a mi. Hi ha tantes porqueries en el món, ecs! El més graciós de tot és que jo ho hauré de passar tot per ells, i això que no em vull etiquetar de catastròfic, que sinó... Però que diu home! Ara em ve amb el discurs de que ho hagués pogut evitar sols volent-ho. No es tracta d'això, crec que vostè i jo no ens entendrem i miri que ja li he explicat tres vegades!.

Suposo que la seva vida li resulta fàcil, fins i tot sé ben cert que en arribar a casa no tindrà altra preocupació que la d'esperar que el sopar estigui llest abans de començar el futbol. Sí, és clar que m'agrada el futbol. Quasi tot noi de tretze anys somnia convertir-se en futbolista. Encara que sempre hi ha els quatre marietes flipant més amb altres coses... eh, escolti, no posi aquesta carassa que això dels marietes ho he tret del pare. Bé, bé... no s'alteri, si es posi així. És un poc pesat aquest interrogatori... quants cops hauré de repetir-

LOLA GOMEZ REINOVO

li que el motiu foren les maledides notes!... va, apunti-ho. Tooot!?... arribaré a veure que la seva feina es basa en una comèdia llarguíssima i repetitiva.

Sí és veritat... i malgrat el que vostè pretén fer-me dir per sentir-se tranquil és que me'n penedeixo de tot el que he fet. I no, no és així. Està tan nerviós després d'haver escoltat aquesta història que no serà capaç mai més d'arribar al seu piset i mirar els seus fills serenament intentant no trobar un fil d'odi assasí pel seu rostre de nins ben criadets. Li caurà el cor avall quan s'acostin les dates en què s'entreguen els resultats escolars i pensarà que els dies de la seva vida estan més comptats que mai. No li pot passar pel cap però analitzats els fets vaig arribar a la conclusió que no quedava altre remei que fer-ho en lloc d'haver d'escoltar tots els dramatismes falsos de les seves paraules... sí, tranquil. litzi's "tio"... els coneixia tan bé... ah!, i, després ve el restant perquè el victimisme davant tothom era la defensa més pròpia que tenien: que si el fill aquí, que si el fill allà, una llagrimeta com un regal d'oferta, els càstigs inservibles que aparentaven molt... jo sóc incapaç de soportar tot això!. Com que tenc una postura molt egocèntrica, ha de saber -i això no ho havia declarat les altres vegades- que abans de tot havia pensat en el meu suïcidi... però les notes eren meves i aquesta postura era tan còmoda per a ells: plorarien si volien els primers dies i més tard ho tendrien bo de superar. Idò ben malament, en aquesta vida m'hi trobo prou bé, no

vull pas desaparèixer encara. Llavors vaig pensar que la solució si no era aquesta seria la inversa: La seva mort. Què havia de fer per a què resultàs un crim perfecte? un company de l'escola em contà un dia que si pensava molt, molt, molt profundament en un desig s'arribava a complir pels nassos. Em vaig posar a pensar-hi en tot moment, hi concentrava totes les meves forces. Un accident automobilitic, un incendi a casa, sicaris ametrallant l'oficina del pare,... Esperava fos a on fos l'avís d'algú que em vingués a comunicar, sense saber com fer-ho, la mala passada...

L'orfe enllagrimat amb els parents en el cementiri... i llavors la meua vida... Era tan perfecte que ningú va venir a avisar-me de res. Quina solució em quedava?: Matar els pares jo mateix. Vaja, no sigui ase ni emocional, ves!; clar que els estimava. Fixi's si els estimava que vaig triar una mort que no els pogues causar molt de mal o si més no que els evitàs un patiment innecessari. Ho vaig fer de la millor manera que vaig saber... vol no ser tan impacient. Era el vespre, mentre dormien. Si no hagués estat així la incapacitat a realitzar tal acte seria nul·la per a mi, sap? Si en el moment clau arriben a obrir els ulls...

Veu com no li convenia que li contàs de nou?... sí, ja sé que si vostè fos el meu pare em pegaria una galtada. Aquesta també és una feina que els he evitat... Si el que ho passarà pitjor seré jo per culpa d'ells. I dubtau de si els volia bé?...

Jo no sóc un al·lot dolent, són els altres que m'hi fan tornar... ep!, d'ironia res. Quan tenia sis anys em vaig enamorar d'una nina del meu carrer que en tenia dotze i a la molt (...)

no se li ocorregué res més que fer-me creure que també em corresponia, que estaria sempre amb ella, fins que un dia es posà a sortir amb un imbècil que li guanyava d'un grapat d'anys. Si sabés com vaig patir en aquell temps. Des de llavors vaig fer el possible per fer-los la vida insuportable a ells i a tot aquell que m'estorbassen en el camí cap a la "felicitat". Al cap i a la fi si els meus pares haguessin tingut un caràcter diferent no m'hauria passat mai pel cap assassinar-los... I si m'he presentat jo mateix a comissaria és perquè no suport veure els culpables fent d'innocents, rebutjant arguments que els culpen pel que han fet. Alguna raó en tendrien o no?... Són hipòcrites en fals falsejant les seves presentacions...

No és que existeixin les persones dolentes senyor comissari, són els altres els que tenen la culpa de tot... no faci aquesta cara... Vol que li digui una cosa per a calmar-lo? Crec que quan arribi a casa i es fiqui al llit ja tendrà el seu fill rera la porta esperant el millor moment per matar-lo.

El minotaure fora del laberint.
Sant Jordi 1994.

**PERELLÓ
AUTOESCUELA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlº.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

<p>AUTOBUS ARTICULAT</p> <p>CAMIÓ</p> <p>TURISME</p> <p>MOTOCICLETA</p> <p>CICLOMOTOR</p>	<p>PISTES PRÀCTIQUES</p> <p><i>Ctra. Palma-Alcúdia</i></p> <p><i>Km 25 INCA</i></p>
--	--

PREPARAU

LES PALETES!!!

UDAE

Foto

Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubi

ASSEGUANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felio, 66 - LLUBI - Tel. 52 22 48

Cançó de “La mostra de la cançó infantil” de 1995

Títol: El dia és gris

Grup: Els picapedra mix.

El dia és gris penso
tot el que toc destròs
no en tenc ni cinc mira que tenc mala
sort.

Quan bec la llet vessa
el moix abaix llepa
i me'n vaig tot d'una cap al llit.

Amb mal de cap estic
i amb el mal no puc dormir
val més que jegui, jegui molt aviat
i que em dormi, dormi fins a demà.

El dia és gris penso
quan bec cafè hi poso
dues cullerades de sucre dedins.

El meu germà petit
tot el que jo li dic
que encara és un poc massa petit.

Li dic que vagi al llit
ell se n'hi va a llegir
comença a riure i se'n va cap a l'esplai

Nosaltres el seguim
estam ben amagats
i mos en reim dels desastres que fa.

Estam dins de l'esplai
estam entretinguts
i començam a llegir un UDOL (1)

Els monitors vénen
noltros mos amagam
i mos cerquen tots desesperats

Amagam els UDOL
els tenim allà d'alt
i els monitors ens diuen així:

Si no els mos tornau
estareu castigats
i si estan romputs els pagareu
Ha estat un somni somni
fet realitat
m'agradaria -ia, torna-ho a somniar.

(1) Revista local en la qual participa l'esplai.

*Si cada dia fos festa
i Nadal de mes en mes
Pasco cada setmana
i sa Corema mai vengués*

Però la Quaresma cada any ve, i després de la disbauxa del Carnaval arribà l'hora del dejuni i la mortificació.

Per sort tot té fi i la Quaresma també s'acabarà. Per no allargar-la més que el compte, teniu a les vostres mans el mètode més segur per saber quan acaba: Tallau-li un preu cada setmana i en no quedar-n'hi cap s'hauran acabat les privacions i podreu començar a menjar-vos les panades que segur que n'haureu pensat a fer.

EL CARRELL

C/. Plaça de la Carretera nº1 - Llubí - Tel. 85 70 19

**FERRERIA
BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel.: 52 23 72 - **LLUBÍ**

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la carretera, 5

Tel. i Fax. 52 22 37

FOTOGRAFIA I VIDEO-CLUB

J O V E

C/ Traginers, 55
Telèfon 52 25 78
07430 LLUBÍ

**Perruqueria
Tomeu «Titina»**

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears